

ГЕОЛОГІЧНА БУДОВА СОЛЯНИХ ШТОКІВ ПІВДЕННО-СХІДНОЇ ЧАСТИНИ ДНІПРОВСЬКО-ДОНЕЦЬКОЇ ЗАПАДИНИ

Дипломна робота бакалавра

Виконав: студент 4 курсу групи ГН-41 *Горох Дмитро Григорійович*

Науковий керівник: ст. викл. *Литвиненко Юлія Олександрівна*

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 2024

Спеціальність 103. Науки про Землю

Освітня програма «Геологія нафти і газу»

АНОТАЦІЯ

Актуальність теми: Видобуток вуглеводневодневої сировини з існуючих пасток до недавніх часів базувався лише на пошуках та розвідці структур, що є перспективними для видобутку нафти та газу. З розвитком промисловості, промислових потужностей, кількість сировини поступово ставала недостатньою, що призводило до пошуку нових рішень, поглибленні методів пошуку, створенні нового обладнання, нових підходів, та акцентуванні уваги на менших, нетипових покладах. Але поступово увага з пошуку безпосередньо вуглеводнів переходить до пошуку причин утворення пасток нафти і газу, пошуку головної рушійної сили, що приводить до накопичення, руйнування або перевідкладення рідких та газоподібних корисних копалин.

Мета роботи – вивчити геологічну будову соляних штоків в межах південно-східної частини Дніпровсько-Донецької западини.

Завдання: зібрано та систематизовано наукову інформацію про геологічну будову території дослідження; проаналізовані геологічні умови, які сприяли формуванню соляних штоків в межах південно-східної частини Дніпровсько-Донецької западини.

Об'єкт дослідження: соляні штоки в межах південно-східної частини Дніпровсько-Донецької западини.

Предмет дослідження: нафтогазоносність, пов'язана з соляними штоками в межах південно-східної частини Дніпровсько-Донецької западини.

Вплив флюїдів мігруючих в нижніх частинах розрізу розламними зонами та магматичні процеси активно змінювали склад крайових частинах діапирів. При цьому встановлена пряма залежність, де розвиток солей приосьової частини відбувався більш активно, ніж розвиток штоків південно – східної частини території, через значні перепади температур в глибинних флюїдах. Здатність перегрітих флюїдів активніше розчиняти та змінювати їх склад носили скоріш локальний характер, де крайові перетворення тіл штоку значно не впливали на швидкість їх розвитку. Фізико – хімічні особливості кам'яної солі, як фактор їх геологічного розвитку. Хімічний склад діапирів в межах території є неоднорідним, що впливає на відносні швидкості пластичного перетікання кам'яних солей, їх кількісна характеристика (частина соляних відкладів формували лише соляні подушки через відсутність породного матеріалу), чудові показники теплопровідності та впливу на оточуючі породи, безумовно, впливали на геологічну будову більшості соляних штоків в межах території. Густина, як

фактор, що формує один з можливих механізмів спливання солей, безумовно, впливала на швидкість їх здійснення, а неоднорідність осадових товщ приосьових та центральних частин грабену, а відповідно неоднорідність їх густини впливала на взаємодію діапирів та структур, в межах яких вони розвивалися. Таким чином, розвиток геологічної будови соляних штоків, як і розвиток геологічних структур в межах території є результатом сукупності факторів, та набувають спільних рис, таких як циклічність та направленість. Геологічна будова соляних штоків, як вже з'ясувалося, тісно пов'язана з проявами нафто- та газоносності, а закономірності їх розвитку, що на пряму впливають на формування пасток нафти та газу дозволяють зробити новий період в дослідженні структур, переоцінку вже існуючих міркувань щодо закономірностей формування родовищ вуглеводневої сировини, раціонально проводити остаточний видобуток вуглеводнів, а можливо, відкрити нові поклади нафти та газу.

Структура роботи: кваліфікаційна робота бакалавра складається зі вступу, восьми розділів, списку використаних джерел (18 найменувань). Робота містить 8 ілюстрацій. Викладена на 45 сторінках

Ключові слова: соляні штоки, діапіри, розламні зони, флюїди, приосьова зона, соляні подушки, грабен.